

[Ministeren for skatter og afgifter.]

Jeg skal derudover takke for det udvalgsarbejde, der er afsluttet på rimelig kort tid, så at borgerne kan få at vide, hvorledes lejeværdireglerne for 1975 — altså det skatteår, vi er langt inde i — vil være.

Glistrup (FP):

Må jeg begynde med at udtrykke en oprigtig glæde over hr. Erhard Jakobsens indlæg. Jeg håber, at også andre vil vende tilbage som de fortabte sønner efterhånden, hvad enten det så er det konservative folkeparti, kristeligt folkeparti eller venstre, ja, måske tør vi drømme så vidt, at vi også siger de radikale, således at der på ny kan samles et flertal i denne sal om en fornuftig politik på dette meget vigtige område.

Uden at nogen skal tænke ondt derom, så går jeg lige fra hr. Erhard Jakobsen til hr. Brixtofte og siger, at om ham må man i hvert fald anføre, at han er særdeles konsekvent i sin argumentation, når han taler om fremskridtspartiet. Man vil altid, hvad enten det sker her i salen eller det sker uden for salen, opleve, at hr. Brixtoftes formuleringer er skruet sådan sammen, at han i hvert tilfælde ikke stiller os i et bedre lys, end vi fortjener. Det gjaldt her, hvor hr. Brixtofte siger, at for nogle måneder siden sagde fremskridtspartiet én ting om lejeværdien, og nu pludselig ændrer vi totalt holdning. „For nogle måneder siden“, det var i april måned 1974 på et tidspunkt, hvor den almindelige vurdering var en helt anden med hensyn til, hvordan udviklingen måtte forventes at forløbe fremover. Da det viste sig, at man i den grad kiksede fra den daværende regerings side — som hr. Brixtofte vil vide og sikkert være enig med mig i — i andet halvår af 1974, og da man derefter i 1975 gennemførte den lovgivning, som hr. Brixtofte også vil erindre, vedrørende dette lands økonomiske udvikling i de næste to år, så tør det nok siges, at der var sket en ændring. Men det var ikke fremskridtspartiet, der ændrede sig, det var hele den økonomiske situation, den økonomiske fremtidsvurdering, der ændrede sig, og så gjorde fremskridtspartiet det, vi altid gør, nemlig handler realistisk ud fra forholdene, som de foreligger. Dette og dette alene er baggrunden for det, som hr. Brixtofte raillerede over, og som nu har fået tilslutning i hvert fald fra

hr. Erhard Jakobsen og forhåbentlig også fra andre partier, meget gerne også hr. Brixtoftes parti.

Hr. Brixtofte anførte vedrørende vort ændringsforslag nr. 17, at venstre ikke ville være med til, at myndighederne skulle udsende forkerte oplysninger til borgerne. Det er selvfølgelig et rigtigt synspunkt, men man må bare afveje: i hvilke tilfælde skal vi forsøge at lette? Det kan vi i hvert fald i fem ud af seks tilfælde, formentlig i elleve ud af tolv eller tolv ud af tolv. Og man kan jo præcis stemple på, hvad det er for nogle tilfælde det ikke gælder, nemlig dér hvor der har været omvurdering, og dér hvor der har været tilbygninger.

Skatteministeren mente vedrørende vort ændringsforslag nr. 5, at det ville føre til, at myndighederne skulle ud at kontrollere på stedet, om der var sket ændringer, og derfor fandt han forslaget dårligt. Jeg kan i og for sig være enig med skatteministeren i den kritik, men det nuværende system er jo endnu dårligere, for det forudsætter, at myndighederne skal ud at konstatere, hvordan forholdene var for to år siden, eller hvor lang tid man nu går tilbage med henblik på ændring af disse forhold.

I øvrigt kan jeg kun med hr. Ømann ønske velbekomme, når man nu vil sejle ud i den suppedas, som man har ønsket, med alle de mange lejeværdiregler. Det er bestemt ikke realistisk og godt. Jeg kan også tilslutte mig hr. Ømanns konklusion. Jeg håber, klimaet her i folketinget vil blive således ændret i løbet af meget kort tid, at vi virkelig kan få løst dette alvorlige problem, om end jeg tvivler på, at det, jeg nærmere tænker på med løsningen, er det samme som hr. Ømann, men i ordvalget kan jeg være aldeles enig med ham.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Kun for at det ikke skal blive glemt i al den anden talen, der er i dag: jeg vil gerne takke ministeren for tilsagn om, at til næste år skal vi være inde i helt seriøse overvejelser om at påtrykke ejendomsskemaet de nødvendige oplysninger til glæde for skatteyderne.

Hermed sluttede forhandlingen.